

PODZIĘKOWANIA

Ta książka nie powstałaby bez współpracy wielu osób, które chcielibyśmy tu wspomnieć z wyrazami wdzięczności.

Ogromny wkład w zbieranie materiałów, przeprowadzanie analiz, przygotowanie i dopracowywanie ilustracji, a także sam tekst wnieśli pracownicy i współpracownicy Biura Innowacji w Przestrzeni Akademickiej UW: architekci Tomasz Bojęć, Sylwia Franczak, Mikołaj Gomółka, Joanna Lemka-Wójcik, Adrianna Maliszewska i Małgorzata Rączka oraz socjologowie Aleksandra Gołdys i Wojciech Wilk.

Pomocni byli również inni pracownicy BIPA: architektki Agnieszka Antoniuk, Natalia Ciastoń, Mikołaj Kołacz, Tomasz Podniesieński, Monika Sarnecka, a także Andrzej Górz, Bogusława Kowalczyk, Anna Kurek i Jan Tygielski.

Za opiekę nad całym przedsięwzięciem i pomoc dziękujemy kierownikom BIPA — Ewie Rudnickiej (do 2019), która jest także współautorką aneksu, oraz Beacie Jaworskiej.

Cenne uzupełnienia materiału przedstawionego w poszczególnych rozdziałach stanowią aneksy, w przygotowaniu których brały udział także osoby spoza BIPA: inż. Jerzy Kwiatkowski, inż. Joanna Rucińska oraz psycholożki Joanna Stefańska i Anna Wieczorek, którym jesteśmy ogromnie wdzięczni za współpracę.

Propozycje nowych rozwiązań przestrzeni UW zawdzięczają wiele dyskusjom w gronie biur Programu Wieloletniego oraz Zespołu Roboczego ds. Planowania Przestrzeni UW, w skład którego wchodził arch. Andrzej Alinkiewicz, inż. Włodzimierz Czyżkowski, dr hab. Wojciech Dziemianowicz, dr hab. arch. Jacek Kwiatkowski, dr hab. Igor Postuła, mgr Konrad Zawadzki, inż. Paweł Warzocha oraz kilka osób spośród już wymienionych.

Za wiele merytorycznych komentarzy jesteśmy wdzięczni recenzentom wydawniczym książki architektom dr inż. arch. Hubertowi Trammerowi i inż. arch. Rafałowi Zelentowi. Za życzliwą rekomendację, umieszczoną na czwartej stronie okładki, dziękujemy prof. dr hab. inż. arch. Lucynie Nyce. Szeregu błędów uniknęliśmy dzięki uważnym czytelnikom kolejnych wersji: inż. Annie Szwalek, inż. Marii Wysockiej oraz dr. Mirosławowi Grochowskiemu z UW.

Za cierpliwą współpracę przy kolejnych wersjach tekstu i ogromny wkład w jego zredagowanie dziękujemy redaktor Renacie Lewandowskiej z Wydawnictw Uniwersytetu Warszawskiego. W przygotowaniu tekstu wielce pomocna była także współpraca techniczna Grażyny Domańskiej-Żurek.

Za współpracę w nadaniu książce ostatecznej wersji graficznej dziękujemy Joannie Witek-Lipce z firmy Edgar Bąk, arch. Przemysławowi Sobieckiemu za prace nad ilustracjami oraz Błażejowi Pindorowi, autorowi i realizatorowi projektu graficznego i składu.

Dziękujemy architektom i pracownikom architektonicznym, które udostępniły do publikacji fotografie i rysunki swoich projektów, a także fotografom i przedstawicielom instytucji, w tym dr. hab. Hubertowi Kowalskiemu, dyrektorowi Muzeum Uniwersytetu Warszawskiego, oraz dr. hab. Dominikowi Antonowiczowi i dr. hab. Mieczysławowi Kunzowi z Uniwersytetu Mikołaja Kopernika.

Książka nie powstałaby bez wizji, współdziałania i przychylności przedstawicieli władz i administracji Uniwersytetu Warszawskiego, a w szczególności Jego Magnificencji Rektora UW prof. Marcina Pałysa, prorektora prof. Andrzeja Tarleckiego, kanclerza inż. Jerzego

Pieszczurykowa, kwesor Ewy Miłkaszewicz oraz kierowniczki Programu Wieloletniego mgr Anny Dobrowolskiej.

Szczególne podziękowania kierujemy do prof. Anny Gizy-Poleszczuk, prorektora UW ds. rozwoju w latach 2012–2019 i przewodniczącej Komitetu Sterującego Programu Wieloletniego „Uniwersytet Warszawski 2015–2025” w latach 2015–2019. Doceniając wagę rozwiązań przestrzennych dla spełniania przez uczelnię jej podstawowej misji, stała się inicjatorką powstania Biura Innowacji w Przestrzeni Akademickiej i jego życzliwą przełożoną. To powtarzane z jej strony zapytania

o standardy przestrzenne dla uczelni dały asumpt do powstania obecnej publikacji, której przygotowania otaczała opieką.

Last but not least, dziękujemy naszym rodzinom za wyrozumiałość, wsparcie, a także życzliwą krytykę: ojcu Michała, Przemysławowi Sikorskiemu, ojczymowi i siostrze — René i Barbarze Koelblen, a także małżonce Stefana, Agnieszce Bojanowskiej, i córce — Katarzynie Jackowskiej, która też jest autorką kilku fotografii. W pracach często cierpliwie towarzyszył nam pies Michała, Puzon.